

ληξιάρχου ο οποίος έχει συντάξει τη διορθωτέα ληξιαρχική πράξη. Η οριζόμενη δωσιδικία του ειρηνοδικείου της έδρας του ληξιάρχου, που είναι εξωδικαστικό όργανο της εκούσιας δικαιοδοσίας, συμπίπτει με τον κανόνα της τοπικής αρμοδιότητας του ληξιάρχου, κατ' άρθρο 5 του Ν. 344/1976 «περί ληξιαρχικών πράξεων», που ορίζει ότι οι ληξιαρχικές πράξεις καταρτίζονται στο ληξιαρχείο της περιφέρειας στην οποία έλαβαν χώρα τα γεγονότα που βεβαιώνουν και ανταποκρίνεται με το γεγονός ότι, στον τόπο αυτό βρίσκονται τα αποδεικτικά μέσα για την απόδειξη των βεβαιουμένων γεγονότων. Στον τόπο αυτό είναι αποτελεσματικότερη, ταχύτερη και ασφαλέστερη η συλλογή τους, γι' αυτό και θεσπίσθηκε η εν λόγω αποκλειστική αρμοδιότητα, επί της οποίας δε χωρεί παρέκταση (κατά το γενικό κανόνα του άρθρου 740§2 Κ.Πολ.Δ., όπως συνομολογείται στην άποψη, κατά την οποία «λόγω της ελαστικότητας της διαδικασίας της εκούσιας δικαιοδοσίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ρύθμιση της τοπικής αρμοδιότητας στο νόμο δεν έχει δεσμευτικό αλλά καθοδηγητικό χαρακτήρα, οπότε δεν αποκλείεται να απευθύνεται η αίτηση και σε άλλο κατά τόπο δικαστήριο, όπως εκείνο της κατοικίας του αιτούντος, εφόσον διευκολύνεται η συλλογή των αποδείξεων - ορ. ΜΠρΘεσσαλ 3516/2013 Δνη 2014/234 κι εκεί παραπομπές).

Η κατά την εκούσια δικαιοδοσία διόρθωση ληξιαρχικής πράξης αντιστοιχεί στον κανόνα που θέτει το άρθρο 13 του Ν. 344/1976 ότι, για τη διόρθωση ληξιαρχικής πράξεως απαιτείται τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Δε δύναται, συνεπώς, να εκδοθεί διάταξη ειρηνοδίκη (του νόμου λαμβάνοντας θέση επί προϊσχύσασας θεωρητικής διχογνωμίας), ενώ με εισαγγελική διάταξη (του εισαγγελέως της περιφέρειας του ληξιάρχου και, αν εκεί δεν εδρεύει εισαγγελέας, του ειρηνοδίκου), που παρέχει τη σχετική άδεια στο ληξίαρχο, προβλέπεται η δυνατότητα να διορθώνονται σφάλματα, προφανώς εκ παραδρομής, παρεισφρήσαντα σε ληξιαρχική πράξη και μη αφορώντα το χρόνο σύνταξής της, η οποία διάταξη εκδίδεται, κατόπιν αιτήσεως παντός έχοντος συμφέροντος, μετά από έρευνα και εξακρίβωση των πραγματικών στοιχείων. Καθόσον πρόκειται για άδεια του εισαγγελέως (ή του περιφερειακού ειρηνοδίκη) και όχι περί διαταγής, απαραίτητη προϋπόθεση για την εισαγγελική διόρθωση είναι η συμφωνία του ληξιάρχου, εν περιπτώσει δε ασυμφωνίας αυτού, τα εν λόγω σφάλματα διορθώνονται μόνο με δικαστική απόφαση (ΓνΕισΑΠ 4/2001 ΠοινΔνη 2002/33). Εκτός από την

περίπτωση καταχώρησης οφειλόμενης σε σφάλμα από προφανή παραδρομή, για τη διόρθωση της οποίας με άδεια του εισαγγελέως δε συμφωνεί ο ληξιαρχος, γίνεται δεκτή η δυνατότητα διόρθωσης με τελεσίδικη απόφαση ειρηνοδικείου της ληξιαρχικής πράξης γέννησης ως προς το κύριο όνομα, για λόγους αναγόμενους στην προστασία της προσωπικότητας κατ' άρθρο 5§1 του Συντάγματος (ορ. απαρίθμηση των δύο περιπτώσεων σε ΕιρΑθ 1290/2015 Τ.Ν.Π. Νόμος).

Το κύριο όνομα του ατόμου αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο αναγνώρισης και ταυτοποίησής του, χαρακτηρίζει την αστική του κατάσταση και το συνοδεύει σε όλο το δημόσιο και κοινωνικό του βίο και, με την έννοια αυτή, αποτελεί χαρακτηριστικό στοιχείο της προσωπικότητάς του, που ενδιαφέρει τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Η διάταξη του άρθρου 25 του Ν. 344/1976 δεν ορίζει προθεσμία της ονοματοδοσίας του νεογνού, καθώς δεν είναι νοητή η χρήση ληξιαρχικής πράξης χωρίς αναφορά του ονόματος του προσώπου που αφορά. Επομένως, η ονοματοδοσία θα πρέπει να λαμβάνει χώρα στον ελάχιστο εύλογο χρόνο ταυτοποίησης του τέκνου, καθώς λ.χ. δε δύναται να καταχωρηθεί σε έγγραφο βρεφονηπιακής φροντίδας ως «αβάπτιστο» (ή κατ' εκμοντερνισμό «Α.Κ.Ο.») ή να ασκηθεί για λογαριασμό του ένδικο βοήθημα (ενώ δεν υπάρχει και τρόπος ταυτοποίησης επί διδύμων «Α.Κ.Ο.» του ίδιου φύλου). Όπως και πριν τη θέση σε ισχύ της ισχύουσας διατύπωσης της διάταξης (αντικατασταθείσα με το άρθρο 15 του Ν. 1438/1984), η ονοματοδοσία, που αποτελεί τη μοναδική νόμιμη διαδικασία κτήσης ονόματος νεογνού, γίνεται με δήλωση του δικαιουμένου γονέα ή επιμελητή (του ασκούντος την πατρική εξουσία κατά το προϊσχύον δίκαιο) και είναι ανεξάρτητη από τη «βάπτιση» του τέκνου, χριστιανική ή αντίστοιχη τελετουργία άλλης θρησκείας, της οποίας η καταχώρηση στη ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, με αποκλειστικό σκοπό την αναγραφή τυχόν υπάρχοντος θρησκευάτος (άρθρα 25 - 27 του ίδιου νόμου), ουδόλως επιδρά στο ήδη δηλωθέν ή δυνάμενο να δηλωθεί όνομα (ορ. παρουσίαση διαμεσολάβησης - στις αναφορές υπ' αρ. πρωτ. 20169/19.12.2005 & 60/3.1.2006- του Συνηγόρου του Πολίτη «Ονοματοδοσία και Βάπτιση», κατά την οποία έκθεση, δύναται να ζητηθεί η διαγραφή της δήλωσης βάπτισης και, σε κάθε περίπτωση, να γίνει δήλωση ονοματοδοσίας, καθώς οι δύο δηλώσεις είναι άσχετες μεταξύ τους, ακόμη και όταν γίνονται ταυτόχρονα - ορ. όμως και ΕφΑθ 3718/2008 Δνη 2009/249: «η κατά την τέλεση του μυστηρίου του βαπτίσματος πραγματοποιούμενη ονοματοδοσία συνιστά ένα εκ των τρόπων κτήσεως του

κυρίου ονόματος» και ΜΠρΝαυπλ 109/1993 ΝοΒ 1993/1106 κατά την οποία «στη βάπτιση εκφράστηκε η βούληση των γονέων»). Το όνομα του νεογνού καταχωρίζεται στη ληξιαρχική πράξη της γέννησης ύστερα από δήλωση των γονέων του που ασκούν τη γονική μέριμνα (και ελλείπει αυτής από τον επίτροπο). Σε εξαιρετικές περιπτώσεις παντελούς έλλειψης έγκυρης ονοματοδοσίας (οπότε, κατά το Συνήγορο του Πολίτη συντρέχει «έλλειψη νομικής ισχύος του ονόματος»), ο ενηλικιωθείς, στερούμενος κυρίου ονόματος, θα προβεί ο ίδιος στη σχετική δήλωση, ενώ σαφώς δικαιούται να προσβάλει το κύρος της γενόμενης ονοματοδοσίας και δια της διοικητικής οδού (εάν λ.χ., μετά το 1984, δε συνέπραξαν και οι δύο γονείς ή εάν ο ληξιαρχος βασίστηκε παρανόμως στη δήλωση βάπτισης χωρίς ταυτόχρονη δήλωση ονοματοδοσίας και από τους δύο ή ακόμη και για λόγους ακυρωσίας -πλάνη, απάτη, απειλή- των δηλούντων, καθώς η ληξιαρχική πράξη παράγει πλήρη απόδειξη μέχρι αποδείξεως του εναντίου -ΓνΝΣΚ 27/2003- ορ. αντίστοιχες περιπτώσεις δικαστικής διόρθωσης ΜΠρΑθ 828/1998 Δνη 2000/862 - διόρθωση σε περίπτωση άκυρης ονοματοδοσίας- και ΜΠρΑθ 5735/1998 Τ.Ν.Π. Νόμος - διόρθωση επί εσφαλμένης καταχώρησης λόγω ανυπαρξίας γονικής μέριμνας στο δηλούντα «πατέρα»).

Ρητά ορίζεται, στο τέταρτο εδάφιο του ως άνω άρθρου 25, με την τροποποίηση του έτους 1984, ότι γενόμενη δήλωση ονοματοδοσίας δεν ανακαλείται. Ο κανόνας του μη ανακλητού της ονοματοδοσίας υφίστατο και πριν τη ρητή θεσμοθέτησή του (ορ. όμως ΜΠρΠειρ 86/2005 ΝοΒ 2005/930: «δεν απαγορεύεται η μεταβολή ονόματος από διάταξη νόμου»), ως έκφραση του δημοσίας τάξεως κανόνα του σταθερού και αμεταβλήτου του ονόματος, που απορρέει από το συνδυασμό των διαχρονικών διατάξεων των άρθρων 58 Α.Κ. (σταθερότητα του ονόματος για χάρη της προστασίας της προσωπικότητας - ορ. ΜΠρΗλείας 131/2010) και 415 Π.Κ. (αυθαίρετη μεταβολή ονόματος) και προσβλέπει στην προστασία του ονόματος, ως χαρακτηριστικού στοιχείου της προσωπικότητας (έναντι της αυθαίρετης χρήσης του από μη δικαιούμενο) εντός πλαισίου παράλληλης διαφύλαξης της έννομης τάξης και ασφάλειας των συναλλαγών (ορ. ΜΠρΡόδου 785/2007 Τ.Ν.Π. Νόμος). Και μετά τη θεσμοθέτησή του, όμως, ο κανόνας του αμετάβλητου του ονόματος δεν είναι ανεξάρτητος, καθώς ο νομοθέτης δέχεται παρεκκλίσεις (εκτός από την αλλαγή επωνύμου, που γίνεται με τη διοικητική διαδικασία -άρθρο 9§9 Ν. 2307/1995- και επί αναγνωρίσεως τέκνου γεννημένου χωρίς γάμου και επί υιοθεσίας και, ασφαλώς,

επί εξελληνισμού των ονομάτων κατά την πολιτογράφηση), ενώ δε συνιστά μεταβολή και επιτρέπεται η συμπλήρωση της δήλωσης ονοματοδοσίας με μεταγενέστερη δήλωση και προσθήκη και δευτέρου ονόματος στο αρχικά δηλωθέν, ο δε ληξιαρχος είναι υποχρεωμένος να καταχωρήσει σχετική δήλωση συμπληρωματικής ονοματοδοσίας (ιδίως από το ενηλικιωθέν πρόσωπο, χωρίς έλεγχο αντίθεσης του προσθέτως δηλούμενου ονόματος στη δημόσια τάξη), ελεγχόμενος διοικητικά επί αρνήσεώς του. Με βάση τις εν λόγω παρεκκλίσεις και τη συνταγματική προστασία της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας (άρθρο 5§1), που επιβάλλεται σε περιπτώσεις δυσμενών επιπτώσεων του ονόματος επί του προσώπου που το φέρει, η νομολογία συνάγει δικαίωμα του προσώπου, ή αυτών που το επιμελούνται νομίμως έως την ενηλικίωσή του, να ζητήσει δικαστικώς τη διόρθωση της ληξιαρχικής πράξης της ονοματοδοσίας του, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 13§1 του Ν. 344/1976 και με τη διαδικασία του άρθρου 782 Κ.Πολ.Δ. (εμμέσως συναγομένης της δυνατότητας από την ΟΛΑΠ 99/1985). Ως εξαίρεση από τον κανόνα του αμετάβλητου του ονόματος, η διόρθωση της ονοματοδοσίας, πρέπει ν' ανταποκρίνεται σε εξαιρετικές προϋποθέσεις, δηλαδή η αιτούμενη μεταβολή θα πρέπει να αίρει κωλύματα στην ανάπτυξη της προσωπικότητας, που δημιουργεί αντικειμενικά η χρήση του υπό διόρθωση ονόματος, ιδίως όταν προκαλεί σύγχυση στις κοινωνικές του σχέσεις, όπως συμβαίνει όταν το κύριο όνομα προσομοιάζει με επώνυμο (ΜΠρΧίου 175/1990 ΑρχΝ 1990/680) ή είναι άσχετο με τα ονόματα της οικογενείας του (ΜΠρΘεσσαλ 20438/2010 επί ονοματοδοσίας τέκνου από τη φυσική του μητέρα, πριν την υιοθεσία του). Δε συνιστά ουσιώδη ανεπίτρεπτη μεταβολή η συμπλήρωση δευτέρου ονόματος (μάλιστα, χωρεί βάσει των διατάξεων ονοματοδοσίας δια της διοικητικής οδού ΓνΝΣΚ 431/2006 - ορ. όμως ΕφΑθ 1905/2003 Δνη 2004/247, ΕιρΑθ 1290/2015, όπου και δικαστική προσθήκη δευτέρου ονόματος, λόγω «τάματος» στην Παναγία και ΕιρΑκράτας 64/2013 Τ.Ν.Π. Νόμος, όπου προσθήκη και του από βαπτίσεως ονόματος ως κύριου - επί μη συμφωνίας των γονέων ΕφΑθ 4971/1993 ΝοΒ 1994/75), ούτε η απαλοιφή δευτέρου ονόματος, το οποίο δεν είναι εύηχο και δημιουργεί ψυχολογικά προβλήματα στο πρόσωπο που το φέρει, εφόσον διατηρείται το κύριο όνομα (ορ. ΕφΑθ 2064/2005 Δνη 2005/1547 -απαλείφεται το «...» και παραμένει το «...»- ΜΠρΝαυπλ 109/1993 ΝοΒ 1993/1106 -απαλείφεται το «...» και παραμένει το «...», ΕιρΘεσσαλ 93Ε/2015 οίκοθεν -απαλείφεται το «.....» και παραμένει το

«...», ομοίως απαλοιφή δευτέρου ονόματος στην ΜΠρΗλείας 131/2010, ενώ στην προαναφερθείσα ΜΠρΠειρ 86/2005 απλώς μεταβάλλεται η σειρά κύριου και δευτέρου ονόματος).

Κρίθηκε, όμως, ότι συνιστά σπουδαίο λόγο μεταβολής του ονόματος και επί μεταβολής ή αποποίησης του δηλωθέντος θρησκευματος (κατόπιν σοβαρής, αβίαστης και ελεύθερης απόφασης, που γίνεται διοικητικά, κατόπιν απλής αιτήσεως διαγραφής του θρησκευματος) του φέροντος όνομα, που του δόθηκε με βάπτιση (ΜΠρΠατρ 430/2003 ΧρΙΔ 2003/790) ή λόγω μεταβολής θρησκευματος επί υιοθεσίας ανηλίκου (ΜΠρΘεσσαλ 32576/2007 Τ.Ν.Π. Νόμος - μεταβολή τουρκικού ονόματος σε ελληνικό). Στο θετό δίκαιο δεν υφίσταται διάταξη που να γεννά δικαίωμα μεταβολής του κυρίου ονόματος που δόθηκε με την ονοματοδοσία του νεογνού λόγω απλής σχετικής επιθυμίας του ενηλικιωθέντος (και δη πολύ αργότερα της ενηλικίωσης), ούτε προσβάλλεται η προσωπικότητα του ατόμου που φέρει όνομα, το οποίο δεν επιθυμεί, ώστε να του αναγνωρίζεται άνευ όρων δικαίωμα επιλογής του ονόματός του και πέραν αυτού που χρησιμοποιεί στην κοινωνική του δραστηριότητα («υποκοριστικό» ή «καλλιτεχνικό») και να δικαιολογεί δικαστική διόρθωση της ληξιαρχικής πράξης γέννησής του βάσει, απλώς, ενός μη θεμελιωμένου νομοθετικά δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού. Τους νόμιμους λόγους, που θεμελιώνουν το αίτημα διόρθωσης της ληξιαρχικής πράξης γέννησης ως προς την ονοματοδοσία, θα πρέπει να επικαλείται στο δικόγραφο της αίτησης ο αιτών (προσθέτοντας τα στοιχεία που θεμελιώνουν το έννομο συμφέρον του, εφόσον δεν είναι ο φέρων το όνομα), προσδιορίζοντας τα περιστατικά που συνιστούν παρακώλυση της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας του φέροντος το όνομα (και όχι του τρίτου αιτούντος) από τη μη αναγραφή του επιθυμητού ονόματος ή από την αναγραφή του ανεπιθύμητου (ΕφΠειρ 32/2011), ώστε να τεθούν ως θέμα απόδειξης οι σχετικοί ισχυρισμοί με αναγωγή στα συγκεκριμένα περιστατικά του βίου του φέροντος το όνομα, ιδίως όταν αυτό είναι σύνηθες και απλώς επιδιώκεται η αντικατάσταση από το χρησιμοποιούμενο υποκοριστικό του (ad hoc ΕφΔωδ 347/2005 Τ.Ν.Π. Νόμος).

Τέλος, αντικείμενο της δικαστικής απόφασης που αφορά τη διόρθωση ή συμπλήρωση ληξιαρχικής πράξης δεν είναι η έκδοση διαταγής προς το ληξίαρχο, αλλά η διαπίστωση των ακριβών στοιχείων της πράξης και, για το λόγο αυτό, είναι, αναφορικά με τη ρυθμιστική της ενέργεια, διαπιστωτική θετική ατομική

διοικητική πράξη. Αυτό σημαίνει περαιτέρω ότι η σχετική δικαστική απόφαση, δεν περιέχει ούτε επιτρέπεται να περιέχει διαταγή διόρθωσης από το ληξίαρχο, ούτε υποκαθιστά την υποχρέωσή του να ενεργήσει από υπηρεσιακό καθήκον (άρθρα 4 περ. β' και 14 §1 Ν. 344/1976 - τελεσίδικη προσθήκη ή μεταβολή ονόματος καταχωρίζεται στις «μεταβολές» εντός μηνός - ορ. και ΜΠρΘεσσαλ 8/2013 Δνη 2014/221, ΜΠρΘεσσαλ 3516/2013 Δνη 2014/234).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα επικαλούμενη άμεσο έννομο συμφέρον, ζητεί να διορθωθεί η ληξιαρχική πράξη γέννησής της που συντάχθηκε από τον αρμόδιο Ληξίαρχο του Ληξιαρχείου Αμαρουσίου, ως προς το κύριο όνομά της με την συμπλήρωση του ονόματος που αναγράφεται στην ως άνω ληξιαρχική πράξη " Α " ως κύριο όνομα με το όνομα « Β - Α " και επικουρικά " Α - Β ". Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του δικαστηρίου κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 22, 739, 740 παρ. 1 ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη μόνο κατά το επικουρικό της αίτημα, σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στη μείζονα της παρούσας σκέψη, αφού στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 782 παρ. 1, 3 ΚΠολΔ και 9, 13 παρ. 1, 14, 15, 22, 25 του Ν. 344/1976 "Περί ληξιαρχικών πράξεων" όπως ισχύει και επομένως, θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν εφόσον για το παραδεκτό της συζήτησης της τηρήθηκε και η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 748 παρ. 2 ΚΠολΔ διαδικασία αφού αντίγραφο αυτής (αίτησης) επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών (βλ. την υπ' αριθμόν 8802/12-06-2020 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Ιωάννη Γ. Ευαγγέλου που προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα).

Περαιτέρω, εκ της ενόρκου καταθέσεως του επ' ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου εξετασθέντος μάρτυρα, περιεχομένης εις τα ταυτάριθμα της εκκαλουμένης αποφάσεως πρακτικά συνεδριάσεως αυτού, των προσκομιζομένων και επικαλουμένων εγγράφων και της λοιπής εν γένει διαδικασίας απεδείχθησαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα η οποία αιτείται με την κρινόμενη την συμπλήρωση του κύριου ονόματος γεννήθηκε εντός γάμου το έτος 1984, ήτοι στις [] στο Αμαρούσιο Αττικής στο μαιευτήριο «ΜΗΤΕΡΑ». Η γέννησή της καταχωρήθηκε στο Ληξιαρχείο του Δήμου

Αμαρουσίου όπως εμφανίζεται εις την δήλωση η οποία είναι ενσωματωμένη στην υπ' αριθμ. / 1984 ληξιαρχική πράξη γέννησης - ονοματοδοσίας που συνετάγη από τον Ληξίαρχο Αμαρουσίου όπου αναγράφεται και το δοθέν κατά την ονοματοδοσία όνομα του τέκνου, ήτοι « Α. ». Πλην, όμως, το τέκνο αυτό μεγάλωσε με την προσφώνηση του ονόματος « Β. » κι όχι του βαπτιστικού του ονόματος « Α. » το οποίο ήταν το όνομα της γιαγιάς του με την οποία διατηρούσε η οικογένεια κακές σχέσεις για μεγάλο χρονικό διάστημα. Το επιθυμητό για την αιτούσα όνομα συνάδει και με τις θρησκευτικές πλέον πεποιθήσεις της ίδιας και της οικογένειάς της, οι οποίοι ασπάζονται την Ελληνική Εθνική Θρησκεία, αποποιούμενοι την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη. Ως εκ τούτου ένα όνομα όπως το « Α. » που είναι άκρως χριστιανικό, έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με την κοσμοθεωρία και την όλη προσωπικότητα της αιτούσας, όπως έχει πλέον διαμορφωθεί, η οποία επιτάσσει και την υιοθέτηση και σε νομικό πλέον επίπεδο ενός ονόματος αρχαιολληνικού όπως το « Β. ». Συνεπώς με γνώμονα το συμφέρον του ατόμου που επιτάσσει την ακώλυτη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και προς αποφυγή συγχύσεως με ανεπιθύμητες συνέπειες τόσο στο κοινωνικό όσο και στο συναλλακτικό του περιβάλλον (επαγγελματικό - οικονομικό - νομικό), και εφόσον μια τέτοια μεταβολή δεν θεωρείται ανεπίτρεπτη σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στη μεζονα της παρούσας σκέψη, χρήζει συμπλήρωσης το κύριο όνομα με την προσθήκη και του έτερου ονόματος που εδόθη στην αιτούσα κατά την τελετή ονοματοδοσίας που προβλέπει η Ελληνική Εθνική Θρησκεία το έτος 2019 και το οποίο είχε υιοθετήσει ανέπιστα ετη πριν, ήτοι το « Β. », έτσι ώστε να διαμορφώνεται πλέον στο « Α. - Β. ». Σημειώνεται ότι τυχόν προσθήκη του ονόματος αυτού πριν και όχι μετά από το κύριο όνομα θα άλλαζε την ιστορία της ονοματοδοσίας και άρα την ιστορική βάση της ίδιας της κρινόμενης κατά τρόπο ανεπίτρεπτο και επίφοβο για τις συναλλαγές, καθώς δεν θα ανταποκρινόταν και στο αίτημα της αιτούσας, η οποία εκθέτει ότι πρώτα έλαβε ένα ανεπιθύμητο προς εκείνη ονομα κι ύστερα επιθυμεί - εφόσον αυτό συνάδει και με τις θρησκευτικές της πλέον πεποιθήσεις - να το μεταβάλλει έχοντας εύλογη αιτία. Κατά συνέπεια, συντρεχούσης νομίμου περιπτώσεως μεταβολής του ως άνω δοθέντος ονόματος της κόρης της αιτούσας συντρέχει και περίπτωση διορθώσεως της περιγεννήσεως και ονοματοδοσίας της συνταγείσης ως άνω ληξιαρχικής πράξεως και

Handwritten signature or initials.

ΔΗΜΟΣ

ως εκ τούτου η ως άνω αίτηση τυγχάνει κατ' ουσία βάσιμος, κατά τα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με την παρουσία της αιτούσας.

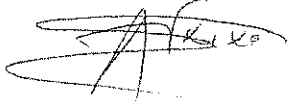
ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ο, τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτεο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση, ήτοι ως προς το επικουρικό της αίτημα.

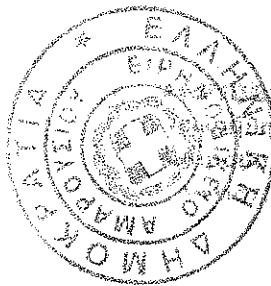
ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ, με σκοπό τη συμπλήρωση της με αρ /1984 ληξιαρχικής πράξης γεννήσεως της ληξιάρχου του Δήμου Αμαρουσίου, ως προς το κύριο όνομα της αιτούσας, ήτοι την προσθήκη του ονόματος **Β**, μετά του ήδη υπάρχοντος κύριου ονόματος της ίδιας, έτσι ώστε να διαμορφώνεται στο κύριο όνομα « **Α Β** ».

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στο Μαρούσι Αττικής, στις 23-12-2020, χωρίς την παρουσία της αιτούσας και του πληρεξουσίου δικηγόρου της.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
πρωτόκολλου
26-1-2021
Χρυσούλα Ξένου